

Letzeburg de Letzeburger!

Devis vun der Unio'n

Ech déngen der Hémecht!

Jang de Blannen

Jor 1 / No 1/2

Eischengt virléfeg all Woch

10. Oktober 1944

ADRESS UN ONS GROSSHERZOGIN!

ALTESS!

We' d'Kanner no hirer Mamm verlängeren, de' se ve'er Joer net gesin, so' verlängert d'Vollek no senger Gro'sherzogin.

An der Friémt get hir, we' villes, och verhémlecht wat eigentlech hei virgét.

Wan hirt Haus net an der Rei sollt sin, - dausend Hänn si berét et an d'Rei ze setzen. Si get mat offenen Aerm empfängt!

D'UNIO'N an d'Vollek, si biéden se drem o'ni Zecken eremzekommen fir hirt Land ze rege'eren!

D'UNIO'N!

Ons Spröch

„E Vollek, dat seng Spröch opget, get sech selwer op!“

Wessi der nach, we' d'Preisen matt hirer VDB, an dém ganze Krom ugefängen hun, wai se fir eng Onmass Beweis bei Hand haten sin fir Behaptong, mir wäre Preisen?

Ent von hiren Häptargumenter wár dé mols datt mir deitsch gefe schwätzlen, datt onst so'genannt „Platt“ nemmen en deitschen Dialekt wár, over keng Spröch.

Wollt én dorop äntwerpen, da kruft én durgehal, mir kenten ons Spröch 'net liesen an net schreiwen, mir kenten emol dat Hellechst, wat e Mensch huet, d'Geblieb' si sein Hergott, net op letzeburgesch son!

Leider wor dat jo nach zevill wo'er.

Wivill Letzeburger konnte letzeburgesch liesen a schreiwen? Wivill hun der et gemach? — Et soll hant nach jong Leit gin, de' sech op deitsch schreiwen. Anerer man et op fransesch, fir hir „patriotesch Gefiller“ z'önnenstreichen! —

A wivill Letzeburger hättet sech mam Hergott schon an d'r Spröch önnernhalen, de' se hir Mamm geleet?

Wivill Letzeburger hun am Iescht selber dru gegléwt, datt onst letzeburgesch Schwätzten wirklich eng Spröch ass?

Wie seng Spröch opget, verléchent sei Vollek ...

Vill Letzeburger worn net me' wèrt, eng ége Spröch ze hund, well si se net an E're gehal hun.

Muss onst Vollek dann eng ége Spröch hun? — Wo'fir dann net?

Mir gin dach vu klengem un ons ége Spröch gele'ert; mir schwätzten se bis mer an d'Scho'l gin, mir schwätzten se dohém, am d'gleichen Emgank, iwerall am Land, nemme wa mer schreiwen al liése sollen, da musse mer obémol eppes „besserer“ hun. —

Ons Spröch wär nemmen en Dialekt? A wo'fir dann?

Hun d'Hollänner an d'Vlammänner net och hir ége Spröch a get d'Hollännescht an d'Vlammännescht net als Spröch ugesin?

Ass ons Spröch dem Preiseschen vleicht' me' no, we' d'Hollännescht an d'Vlammännescht?

Ech gléw kaum, Gewess stamt ons Spröch aus der germanescher Spröchmiljen, D'Englescht over och. —

Fir wat wor ons Spröch bis elo keng Spröch? Well mir, d. h. well verschidde Krésser hei et net wollten.

Hat de Mann aus dem Vollek vleicht' Intressi a Späss drun fir seng Bre'f op deitsch oder op fransesch ze schreiwen?

Hat bien Intressi drun datt um Gericht fransesch geschwat gof, an datt bien net verstoe konnt, wat se do alles erzielt hun?

D'Mass vum letzeburger Vollek hätteng Spröch geré h'chein. D'Verseton doven lo'g op ganz anbere Plazien.

Et hont ons gefélt u stode'erte Leit, de' de Mutt gehät hättent, fir ons Spröch anriéden a sech zu hir ze bekennen.

De' Handvoll Leit, de d'Herz um ri... lige Fleck haten, de' matt Leif a Se'l un hirer Hémechsspröch gehängen, de' alles fir se gemach hun, gofen iwerstömmi vun déne „Besseren“, dénen dat Kléd net ho'frech genuch wor.

Ass et net eng Schän, datt am Jor 1896 ons Chamber matt 30 Stömmen geint i dem C. M. Spoo sei Virschlag verworf huet, fir an der Chamber letzeburgesch se Schwätzten?

Ass et net eng Schän, datt bis 1940 keng Volleksvertriédon de Mutt hätt, dem Papa Spoo sei Wonsch z'erneieren resp. z'erfällen?

Ass et net eng Schän, datt an onse Pri-marschölen, trotzdem ons Spröch als Scho'lach um Programm stong, mésch-tens keng 20 Stonnen am Jor Letzeburgesch gemach gof, an datt d'Kanner matt hiren Scho'lmeschter an d'Studente matt hire Professoren deitsch oder fransesch hu misse schwätzten?

Et get Leit de' behapte wöllen, dat wär fir d'Autoritét vun dem Le'personal vis à vis vun de Kanner resp. Studenten ze hiewen.

Wann se dofir soss ké Mettel font hun, dann allerdengs wor et traueg. Gesitt der A Frankreich d'Kanner „we'nt der Autoritét“ mat hire Scho'lmeschteren englesch schwätzten?

Nén, e Luef fir ons Scho'len ass dat nach lang net.

Wann éjo bedenk, datt mir als Sto-dente virum Krich vu verschiddenen Hére Professoren schief bekuckt gofen, wa mer se op den Stross matt „Moin, Her Professor“ ugeried hun, da kent éjo bal driver lâchen, wann et net grad eso'

Fir wat wor ons Spröch keng Spröch? Well mer se ni als dat betruecht oder behandelt hun.

Et get Leit, de' soen, se hätt keng Re-gelen, keng Grammatik. Dat hat de' fransesch Spröch och net, bis e puer Leit sech d'Me' gin hun et ze man. Fir wat solle mir dat net och ferdeg bringen? Fir wat soll ons Spröch me' komplize'ert sin, we' anorer? We'nt den Accenten vleicht? Et get Spröchen, de' me' schwéer sin. Wat missten dann d' englesch Scho'lkanner soen, wann sie en „u“ schreiwen an en „a“ liése mussen a. e. w.?

Et solen eso'gur haut nach Leit gin,

de' eppes dovu kenne wellen an de' soen,

et wär net me'glech, ons Spröch an de' Scho'len an iwerall als offiziell Spröch ze gebrauchen.

Gewess ass dat net me'glech, so'läng de' Heren ze bequem sin, e we'neg emze-le'eren.

Dat ass over och de' énzig Schwireg-két. Also d'Bequemlechkét!

Emol musse mer over ufänken. Onse Kanner ass et da ganz egal, ob si den i

op deitsch oder op letzeburgesch le'ren.

Si fannen dobei kaum eng Schwiregkét.

Ons Spröch ass dat, wat mir draus-

machen. Dofir musse mir selwer dru glé-wen, datt ons Spröch kén Dialet, ma eng

erzielt hun?

D'Mass vum letzeburger Vollek hätt-

eng Spröch geré h'chein. D'Verseton

doiven lo'g op ganz anbere Plazien.

Et hont ons gefélt u stode'erte Leit, de'

de Mutt gehät hättent, fir ons Spröch an-

riéden a sech zu hir ze bekennen.

(Get fortgesat op der 4. Seit.)

Um Kreizwé!

„Toute liberté naît et pérît avec l'indépendance, c'est la leçon écrite à chaque page de notre histoire.“

„Elevons nos âmes; prenons tous ici envers nous-mêmes l'engagement solennel de ne reculer devant aucun sacrifice pour maintenir en tous temps les droits de la patrie et lui assurer les destinées dignes de son glorieux passé.“

(Discours de Léopold II à Bruges, le 15 août 1887).

„Il ne craignait pas de heurter, ce jour-là, une grande partie de l'opinion publique et de dénoncer à son peuple les fautes graves, les idées mesquines des politiciens.“

(Nation Belge, le 14 août 1937).

D'UNIO'N, d'national Unio'n rift an d'Land eran, datt all de' Guttgesönn sol-ten zo' er stan a Schöller ge'nt Schöller matschaffen, d'Onhél dat am Gang ass Land a Vollek z'iwerkomen, zreckz-drecken.

WELL D'GEFOR ASS DO, AN DEN ENNERGANK STET VRUN DER DIR!

Der UNIO'N hirt Schöld ass bletsblank, ma et ass net net; et wor nömmne ne'deg /fresch geschauert ze gin.

Et stamt aus engen Zeit wo' schon eng-ke'er de Preiss derno gestrieft ons am égene Land ömmer me' ennerdengen ze man. Op a fre'e Murgen worn se ganz Méschchter hei. Iwer Nuecht worn se kom we' e Schlorien. Dat wor over net dat lrgst. Ma we' no engem Rén de' eklech Wirm aus dem Buedem krauchen, eso' ge-so'ch' e bei dénen an der Spötz d'Schmalzbiedelei de' Frieme g'ntwer, de' virdru me' oder manner verstoppt war, bei klo-ren. Do sech ongenc'ert bréed man. Do' un d' Spötz, de' dem Vollek matt Rot an Dot hätte solle beiston, de' hun d'Letzeburger Vollek Vollek si lóss, wan s'et net nach gepisakt hu.

Dat war de Misärl Mir hun du matt égenen An d'Kalamite's gesin, de' mer kannnt hun aus onser Geschicht. ZU ALLEN ZEITEN, WE' NACH HAUTT, HUOT HEI DE' SO'GENANNT UOWERSCHICHT MATT DE FRIEMEN HARMONE'ERT, dohri ko'mt et och datt d'Land dreimal konnt gedélt gin. Si huot d'Vollek nemme kannt, wann eppes aus him erausgezoole wer oder wan se desen oder dén em Hab a Gut brengt konnten.

De „RENERT“ ass net aus der Loft gegraff.

D'Kér- oder d'Stackletzeburger haten allzeit de' ganz Band um Napp. D'Schmalzbiedelei ko'mt hinnen uowen eraus. Hirt Herz huot nemme geschlon fir de' un hrem Stam, fir de' se sech gin hu we' si

Fre'jorssonneble'en.

Fre'jorssonneble'en
Wo' mir firdru kne'en,
Wann de Fre'jordag
No de Wanterschle',
We' matt engem S hlâg
Alles an der Ble'.
Well se d'Erd gekosst
Sturm a Frascht gezôsst;
Dat d'Natur voll Kräft
An dem ganze Sâft,
Sech aus Sklaveketten
Kann an d'Freihét retten.
We' se d'Kinigin
D'Sonn erömgésin,
An dem Dâ seng Tre'nén
D'Sonneble'e kre'nen.

Freihétssonneble'en.

Freihétssonneble'en
Wo' mir firdru kne'en,
Wann e sche'nen Dâg
Wo' mer d'Herzer we'
We' matt engem Schläg
D'Freihét an der Ble'.
An ömärmt gekosst
Wât mer lang vermösst;
A wo' mir voll Kräft
An dem ganze Sâft,
Aus de Sklaveketten
Eis an d'Freihét retten.
Wa mer d'Mamm gesin
Eis Gro'sherzogin
An eis frédeg Tre'nén
D'Freihét'se'e kre'nen.

Willy Dumont.

ADRESS UN DE PRONZ JANG!

ALTESS!

Dem Prônz JANG dén als Tro'nirwen beruff ass zum Chef vum Land droe mer heimatt de Patronage un vun der UNIO'N.

Hir Resistenz, gebur aus der rèngster Hémechsle'ft konnt hién apprécié'ren, we' en den 10. 9. 44 un der Spötz vun den Allie'erten mam Prenz Félix agezun ass, ons d'Freihét erembrengent.

Ennert sengem Patronage wöllt si och nom Krich weiderschaffen als national Elite, als Steip vum Tro'n, an als Garant fir Secherhét, Urdnung a Fortschrott!

D'UNIO'N!

fir d'Letzeburger Denken a Fillen. Ma wat sollett se man?

Sie worn un allen Aennen gebonnen an huet emol engke'er e me' hârt geschwatl.

da gof' em de Bro'lkurf me' he'ch gehâng

We' hätten s'och eppes könne man? Am öffentliche Liéwen han nemmen de' fransesch an de' he'deitsch Spröch eppes ge-

geschwatt.

D'LETZEBURGER SPROCH, d'„SE'L VUM VOLLEK“, HAT GUR KE RECHT

We' soll do d'Letzeburger Gefill, dat bei ons Stackletzeburger ass we' aus engem Steck, dat ons klenget Dröps Blut ége firwt; we' soll dat Gefill, dat sech, sief et op fransesch, sief et op deitsch, net gené iwersetze le'sst, we' soll et op deitsch l'égenen der Stempel können opdrecken wo' et em verwürt wor, an nach haut ass, sech an der ausgedrecken.

An dobe' ass de richtige Letzeburger net fir geschwatt fir sich allenéne beizieren Zu allen Zeiten, we' och nach haut, sin all de' eso' deck te'nen an de' allenénen der bei-

seit, we' soll et op dest

De Stackletzeburger röself d'Schölleran an hält sech von dém Rummel ewéch.

We' du den 10. Më 1940 de Preiss Land a Vollek op en neis iwerfall hat, an entge-ge'nt sengem feierliche Verspréische zum Nazismus kniéché wollt, du hun sech, trotz der Verzöhlét op der engen Seit a gro'ssméchlig Interessen op der aner, de' zemsmefont de' d'Resistenz an d'Liwége geruff hun.

Mat der Le'ft fir Land a Vollek an der Broscht, durch vill Léd a Misär gängen,

(Get fortgesat op der 4. Seit.)

Wat mir wollen!

Den Zesummeschluss vun alle gudde Letzeburger.

Dene gudde Letzeburger Höllef bringen de' durch hire Patriotismen an No't ge-rode sta.

NOM KRICH Ro' an Urdnung opricht halen, d'Verbriécher um Letzeburger Vollek zur Rechenschaft ze'en, all gudde Letzeburger nés an hir Rechtein aferen, an um Opbau vun neie Staat mathefelle.

Keng Revoluti'on, kén Staatsstréch, ma Gebrauch vun onsem Recht LETZEBURG nei opzubauen.

Wién ass schölleg?

Den Artikel „Eng Stömm vun Hinzer“ aus der e'schter Nummer vun „D'HE-MECHT“ dat vilfach falsch interpretéert.

En ass sonner Zweiwel engem ganz mönschlechen Denken a Fillen entsprungen, dat mir voll a ganz approuve'ren, oñi datt mer dofir ower net und d'ganz Schärf vum Gesetz unzwehne wölle sin.

Fir et gleich fir ewéchzehoulen: Den einfache Mann, den Arbechter, de gezwangen an d'VDB, go'ng, an evtl. en Amt huet missen unhuelen, fir datt net Fra a Kanner solitten Honger leiden, ass natirlich anesch ze bewerben we' en deoche Beamten dén him datselwecht fir-gemt huet.

An ech huelen un, datt et dat ass, wat den Artikelschreiwer vun „Eng Stömm vun Hinzer“ matt dem Ausdrock soe wöllt: Si worn nemmen Ferirjerter a Ferfe'erter...

Am iwareg bemirke mer der Volksstimme, dat se d'Zitat net ganz bruecht huet, well et ass am Artikel ausdrücklich gesot, datt de' Gegner vun der e'schter Grupp ze strofe sin, onschiedlech gemat mousse gin, well si indirekt matt verantwortliche sin.

Ons Opfassong ass kurz de' hei:

A. 1. Wien an der NSDAP wor ass d'rekt festzehalen resp. ze verhaffen.

Op ons Interventio'n huet den Her Justizminister dem Her Procureur den 30. 9. 44 de' hei Urder gin: Par suite

Letzeburger un d'Front!

Wann ech mer de' lang Reien vrün Aen halen, de' matt dem allerne'degent militäresch Ausbildung, si kre'en eng égen Uniform, Waffen a Munitio'n, a si némme belueden, vu Musel a Sauer hir des Seit ze'en, wo' et me' secher ass, we' ech ons Milizjoung e Sonneng spé't gesot, datt ernekommen vun der Evakuatio'n vun den Lechternacher, midd an hongreg, da froen ech mech: Wat ass ze man? De Krich ass nach net um Enn.

Ech dénen dann u mei gudden Abens vu Veian, we' en do sto'ng de leschte Freideg an der Versammlong, eng hellieg Begéschterong am A, ze verzíelen vu sengen Jongens de' kaum 20 Mann de' ganz Companie Preisen de'seit op der Kopp a Schach halen. De' aner Seit op der Knupp leien d'Amerikaner, sot hién, a mir am Lach mam „Oosch am Dreck“, no der Veianer Ausspröch. Déglang komme mer net aus de Kléder, hu knapps Geld a Liéwesmöttel, well keng Verbindong dorborber ass, an dat we'negt, wal zu Veian selver leit, récht net fir de' 600 de' nach doblive sin. Mir délen a sin zefriden, well oso'lang mir do sin, setzté Preiss de' Fo'sa a Veian.

Dat ass Heroissem, echten, treien Heroissem aus purer Le'ft zu dém Kopp Buedem, wo' si döhém sin.

Dir krit Geld a Liéwesmöttel, verlössst Iech drop, an och Hölf.

Mir man Appell un all Letzeburger, de' schon Dengsch gemat oder es maché wölle sin d'Front. Mir setzen eng Arme op d'Bén, dèr hir Missio'n et ass, d'Ostgrenz ze bewachen an ze verdédegen.

Freiwölleger un d'Front! Si kre'en eng

d'impérieuses raisons d'ordre et de sécurité publiques, je vous prie de bien vouloir faire arrêter et détenir immédiatement dans toute l'étendue de votre ressort les collaborateurs de l'ennemi qui sont ou ont été membres de la NSDAP. — Desen Urder ass ons den 3. 10. 44 vum Her Procureur „pour exécution“ mattgedélt gin.

2. Ze strofen sin ausserdém, je no der Schwe'ert vun hirem Fall, all de' an der VDB, NSV, NSKK, a. e. w. en Amt haten, an et mössbraucht hum fir d'Letzeburger ze kujen.

B. 1. — Wién e Letzeburger denunzéert huot, eso' datt e Prisong oder KZ krut oder deportéert resp. ömgesciedt go', och wann en net an der Partei oder VDB a. e. w. vor, ass ze strofen je no der Schwe'ert vu sengem Fall.

2. Wién elo op eng falsch Mane'er, siest et aus rancune oder aus soss engem Grond e Letzeburger oder onbescholtene

Friémen, dén hei Openhaltsrechter huet, eso' beschölligt, daft e festgeholl get, ass och ze strofen.

Eso'or ge'fen e pur Me'nt Hinzer neischt schueden, well si diskreditéeren net nemme sech selwer als Letzeburger, ma oeh ons matt. D'UNIO'N ass ké Prisong a keng Gestapo, dat siéf è fir allmol bemerk.

Wién ower matt de Preise gehal, sech offentlech betätig huet, wien sech öffentlech (Wort 10. 9. 44 No 241) zu de Preisen an zum Deitschfom bekannt huet, ass ze suspendéer vum Dengsch, well en sei Land verléchent huet.

Me' schlömm ass de Fall wann et sech en Offizier handelt, dén huet sein Ed duebel gebrauch; e muss suspendéert gin, well en ass net wèrt me' eng Uniform se droen.

Matt aller Stréngt ge'nt èn ewe' den aneren soll hei gestroft gin, grad do, wo' et sech em eso'or handelt, de' man gudde Beispill hätte virgo'e sollen. Stréng, ge'recht ower menschlech!

D'UNIO'N.

Dernieft gehân!

We' se dem Pg. Rodius an der neier Avenir d'Fensteren ageheit hun, ass och dem Kuttess Ed an d'Raute geschloët, wuel an der Ménong, sei Geschäft wir vum e'schten eng Dependenz.

Nun ass dat ower net de Fall an de Photograph Ed. Kutter ass ons ömmer

als gudde Letzeburger bekannt gewiescht. Et ass iwerhapt dé' e'scht Dég munech-mol blann drageschloe gin, wat jo ze versetzen ass, an et ge' Zeit, wann all de' Schirbelen ewegke'men, de' net grad d'Stad versche'nieren!

Gét eppes richt: et wor d'UNIO'N, gét eppes schief: et wor och d'UNIO'N.

An et get der vill geliwert, wo' d'UNIO'N keng Schold drum huet. E Fall vu Strössen fir nemmen dén ze zite'ren: An Uniform kommen zwé Zaldoten e Radio beschlagnamen enner anerem. E Milizmann derbei.

De Milizmann ower wor net vun ons gescheek't, an d'Zaldoten net vun der Armé.

Haut ass hei alles me'glech — nemmen net Urdong ze halen, trotz allen Dekreten,

De' Zaldoten, Agenten a Gendarmen, de' ofkómmelich sin, we' de', sech déne Jongen unzeschle'ssen.

Mer hu jo och nach en eletch Leitnante, de' sech do e gudde Num mache können.

Viecht wir och z'iwerléen, ob net de' jeneg VDBisten a. e. w., de' sech we'neger schwe'er verfél hun, an des Arme' opgeholl könnte gin, wo' se Génechén hätteten, sech durch gudd Bedroen an Daperkét ze rehabilitéieren.

Zum Gleck sin an der UNIO'N och nach Leit aus der heroescher Zeit vun 1910, wo' et na net Mo'd wor bei ons, national se denken an ze fillen; wo' se matt hiren Idien verlacht a verspott go'fen, wat hau jo eng Grimmel aneschtes ass.

Et wor gut, datt si derbel wornen, we' d'Freihétsorganisatio'n sech op en na-

tionale Programm ge'negt hun, well grad de' Leit vun Ufank u' wossten, datt haut we' démos och, versicht get aus der nationale UNIO'N é Stén nom aneren erauszebreckeln, nom Sprechwurt: Divide et imperia!

Wann also dese nationale Programm vun all gudde Letzeburger vun der UNIO'N vun de Letzeburger Freihétsorganisatio'n iwerholt gin ass, wor dat en Zéchen, datt de Buedem fir eng nationale UNIO'N genug emgegruewt wor, dat héscht: et get keng L. P. L. me' a keng L. R. L. keng L. V. L. a kén L. F. B., et get nemme me' eng UNIO'N.

Wat am iwaregen hire Programm ass, stéan at hirer Zeidong.

Den 23. 3. 44 huet de' fre'er uewe genannt Resistenzorganisatio'n huet am Land sech zu engen Unio'n zesummet, an hir Vertriebler, Her ANONYMUS, hun den Uschloss feierlich matt Ed bekrafteg.

De' Delege'ert vun erer fre'erer Organisatio'n, de' am Zentralcomité vun der

D'UNIO'N schengt der K. P. vili Kapp briéches zu man.

Schon a senger e'schter Nummer sét d'Volksstimme dat hei: . . . wir fanden hierzulande noch Leute, die von einer Abschaffung, ja einem Verbot der Parteien träumen und uns Pläne zur Errichtung „eines christlichen Ständestaates“ vorlegten.

A senger zwéter Nummer, am Artikel „Platz in der UNIO'N für alle Patrioten“ sét se datt d'Zentralalléong sech bis elo geweigert hätt, de kommunistische Vertriéder Delegatio'nrechte ze gìn.

An derselbischen Nummer beschwe'ert se sech, datt d'UNIO'N an enger Zeitschrif, d' enert hirem Numm erauskönt, Platz fir en Artikel huet, an dém Ed Opfassong pläide'ert get, de' hirem Artikelschreiber net pass.

D'Volksstimme ka seher letzeburgesch liésen. Ech muss démon unhuelen, datt se an der Hetz et iwersin huet, datt um Fo's vun der e'schter Nummer vun der „Hémecht“ sto'ng, datt jidfer Autor vun der Artikel asté, dén iwareg vun d'UNIO'N net bönnt!

Wat nan den Artikel „Platz in der UNIO'N“ betröfft, do musse mer scho soen, datt mir an der UNIO'N allerdengs all gudd Patrioten wölkomm héschen!

Nömmme verwiesen d'Volksstimme d'Be'gröffer!

Eng Partei ass méschens ké gudde Patriot!

Den Dag, wo' de' zwé Vertriéder vun der K. P. an enger Sitzung vun Z. C. hir Ménong ons ausernégléuegt hun ass ons nach all ganz kloer. Et wor an der Woch vun hirer e'schter Versammlong, just dé Möttig ir hiren Opruff opgehangen go', wo'vun si ons allerdengs neischt soten!

Op hin a wider hu mer den Delege'ert vun der K. P. onse Programm virgeluegt, si konnten sech ower net entschle'ssen, ons och hiren ze gìn. An do huet de „Ständestaat“ si opgeregt. Iwareg vun der

mer net gesot e chreschtelech Stände-staat, well mir d'Religio'n jo aus der Politik eraushalen, an da kann e Stände-staat och grad eso'gut demokratesch opgebaut gin, wat mir jo bezwecken. Iwer de' b'ed Froen komme mer spe'der nach ze schwätzen.

Mir hun du also den Delege'erte von der K. P. dat hei gesot: Dir könnt als Delege'erte vu kommunistische Resistenz-organisatio'n — wann eso'or bestanen hun — an der UNIO'N vertrude sin, ömert de Bedéngungen, de' ons Statute virschreiben.

Et ass ower absolut ausgeschloss datt d'K. P. als sollech, grad eso'we'neg we' jidfer aner Partei als sollech an der UNIO'N am Z. C. ka vertrude sin.

Mir wöllen dach den onse'lege Partei-streit matt all senge Kabale endlech be-gruewen, wo'matt jidfer gudde Lötzburger averstanen ass. Si hun sech iwerliift, dat beweist dach d'UNIO'N, an d'r all Ménonge friddlech zesumme liéwen a schaffen!

Et ass ké Luef fir d'K. P. datt si als e'scht de' national UNIO'N ze durch-bréiche sicht, an de' veicht begriflech Onzefridenheit, un d'r mir keng Schold droen, auszenotze sicht fir hir Reien ze föllen.

Verhandlonge sollen sech auswuessen, et ass net un der Zeit se an der Press bréztriéden.

Datt de' berechtegt Furderonge vun Arbechter, vum klengen Mann, erfüllt gin, dñ am Krich am méschte gelidden, an derbel am méschte gelécht huet, dat ze wössen an unz'erkennen ass net e Privileg vun der K. P. Grad mir furderen, datt den Arbechter vun hant en e'scht Wurt mattschwätzte soll, wann et sang an allgemeing Interess għilj, a ge'fen de' Fro net besser gele'st wössen, we' dodurc, datt och é vun hirer égne Leit an der Regirong vertrude wir. — Ech wösst én, dñ ech den Hut ofde'ng! M.

WAT GĒT VIR?

tionale Programm ge'negt hun, well grad de' Leit vun Ufank u' wossten, datt haut we' démos och, versicht get aus der nationale UNIO'N é Stén nom aneren erauszebreckeln, nom Sprechwurt: Divide et imperia!

Wann also dese nationale Programm vun all gudde Letzeburger vun der UNIO'N vun de Letzeburger Freihétsorganisatio'n iwerholt gin ass, wor dat en Zéchen, datt der Buedem fir eng nationale UNIO'N genug emgegruewt wor, dat héscht: et get keng L. P. L. me' a keng L. R. L. keng L. V. L. a kén L. F. B., et get nemme me' eng UNIO'N.

Wat am iwaregen hire Programm ass, stéan at hirer Zeidong.

Den 23. 3. 44 huet de' fre'er uewe genannt Resistenzorganisatio'n huet am Land sech zu engen Unio'n zesummet, an hir Vertriebler, Her ANONYMUS, hun den Uschloss feierlich matt Ed bekrafteg.

De' Delege'ert vun erer fre'erer Organisatio'n, de' am Zentralcomité vun der

UNIO'N vun iech aus Bestömmi go'fen, desavoue'ren heimatt öffentlech dat éga'mächtigt Virgo'e vum Her Anonymus, den durch eso' eng onfair Mane'er d'UNIO'N aus personelech, erbärmlech Motiven ze sabote're versicht.

Zur Opklärung nach dat hei: Am Zentralcomité vun der UNIO'N sén all fre'er Enzelorganisationen matt der gleicher Zuel vun Delege'erten vertrueden. Dir kennet se, well Dir wort jo do. Et sin Eremänner, de' d'Vertrauen hun vun der UNIO'N. Si heewecke weider neischt we' vun der Arbechter an den Dengsch vun der Hémecht ze setzen, an am iwareg fro' sin, wann se hōlfle Konnten opbauen.

Datselwecht war iech, Her Anonymus, ugedroe gin. Et wir eng vill me' soh'n Arbechter gewiesscht we' ze willen, illegal Versammlungen ofzehalen, an illegal Flugblätter herauszuschicken an Num vun engen fre'erer Organisatio'n, de' opge-huwen ass, an de' ze vertrieden Dir ké Recht me' huet.

Mir kom dann ons Regirong eröm, a mer hun hir ons Maitarbecht brav an e'lech ugedroe. Si huet ons zo'go' sechert, datt si zesumme matt ons schaffe wöllt, a mir hun erreicht, datt d'UNIO'N an de' sämtliche Kommissionen Vertriebler scheekt, de' offiziell ernannt gin. Domatt hu mer praktesch d'Méglechkeit, ons Furderongen durchzubringen. Mir hu wei'der erreicht, datt all Member vun der NSDAD direkt festzehuelen ass.

Mir hun och erreicht datt wién an der Miliz resp. an der UNIO'N ass, de' de Moment dem Staat Arbechter mecht, bis op weideres vu sengem fre'er Dengsch frei-gestalt ass, an dén en erem iwerhuele kann, wann en ofkómmlech ass.

Fir vun der Miliz komme mer nach ze schwätzen. Si get reorganiseert a militäresch opgezün. Domatt iwerhölt de Staat d'Konsequenzen.

D'UNIO'N get eng égen Zeidong eraus op letzeburgesch. Durnieft huet si et iwerhöll „D'HEMECHT“ erauszegin, vun d'r schom 2 Nummre virlein.

Mir sin also haut als UNIO'N, als national UNIO'N e Faktor, dén net me' aus-zeschalten ass, trotzdem et versicht gof an nach stänne versicht get. Mir si jo do fir ons ze wiren, no baussen an no bannen.

Fir ons nach besser durchzusetzen, ass et ondöngäglech, datt mir, we' et an anere Länner och ass, a Belgien an a Frankreich, un d' Regirong déhneilen als Resistenz. Erescht dann hu mer d'Garantie, onse Programm verwirklechen ze können.

No der Diskussio'n huet d'Versamm-long sech a volker Enekgét zum Pro gramm bekannt.

Et go'fen nach de' Häre bezéchent, de' de' respéktiv Kommissio'nne virgeschloe solle gin.

Sämtliche Löschtien sollen zum 15. spe'lstens agelaf sin; och sämtliche Késrapporten.

De' nächst Versammlong ass fir iwer 8 Dég em 2 Auer mottes festigeluegt gin.

M. H.

AUS DER »UNIO'N«

da gét, oñi Generalpro'f, da

Wann de Krich eriwer ass, dann tröft desen Zentralcomité zreck, an et gin op Grond vu Walen an den Distrikter de' Delegeert gewielt, de' dann an den Zentralcomité gescheckt gin.

Wat bezwicht also den Anonymus matt sengem Flugblad?

Streit, Onénekélt aus perse'nechen In-tressen an E'ergeiz. Domatt huet en also selwer sein Uriel gesprach.

Mir kennin en, ma si fair genug, en net öffentlech ze bezéchnen, aus Reck-sicht op seng fréier Organisatio'n an der besser Elementer sin.

Et schenkt him net kloer ze sin, datt Onénekélt ze se'en den Zweck ass vun den Drotze'er aus der Parteipolitik, dénen

eng national UNIO'N vum Vollek schwe'er um Mo leit, well si färtan, datt d'Vollek endlech hannent hirt Spillche geseit, an datt domatt hirt Herrlechke't um Enn ass. Hié mecht me' flappig, wat si me' verstoppt machen; hié schengt net ze wössen, datt de' sech de Bauch vu Lächen halen, sech d'Hänn reiwen an denken: De' hätte mer.

Dabal, dir Hären. Dir vergiessst, datt mir heihém net geschlof hun de' ve'er Joer, datt mir, fir d'Land aus dem Misär schaft, geschaftt hun örnert der preisescher Fauseht, oft genuch bei ehrer drachener Kuschl, we' dir un de' fetteten Döscher so'stz, flott hannerwanns!

M. H. D'UNIO'N.

MEMENTO

Den Dag wo' mer firte'scht mat onser offizieller Zeidong virun d'Vollek triéden, mätt d'r Zeidong de' d'Stömm ass vun all onse Leit, de' ve'er Joer läng fir d'Hémecht alles gewot hun, wölle mer de' net vergiessen, de' haut, net me' bei ons sin.

Et ass leider eng hard Wo'recht, datt dese Krich schwe'er Affer vun ons ver-längt huet an datt e gro'ssen Dél vun onse Beschen hirt Liéwe gelöss hun fir d'Frei-hét, de' ons endlech nés geschenkt go'j.

Matt de'wem Schmirz denke mir haut un all ons Frönn, de' aus Le'jt fir d'Hémecht a fir hirt Vollek alles hirgin hun.

Hire schwe'er gepräste Familien ent-bidde mer onst de'fst Mattgefíll!

Fir dat wat si fir d'Land gemäch hun, könne mir hinner ni genuch meret soen.

Ons énzig Surg an Arbeit ass de' dat Wirk weider ze fe'erern, dat si ugefängen a fir dat si gesturwe sin.

Ons Zeidong gét eraus hinnen zu E'er-en an als Ausdruck vun onsem feste Wöllen hirt gro'sst Wirk zu engem gudden Enn ze fe'erern.

Dem ganze Letzeburger Vollek ower ruffe mer am lescht vun deser Stonn zo': Sollen all ons Affer fir neisch gewiescht sin? Sollen ons Bëschit fir neisch gefall sin? Soll et no ve'er länger Joer Oennere-dreckong an N'o't nach keng Gerechtkéit gín?

R. H.

Den e'schte Letzeburger gefall fir d'Freihét op letzeburger Buudem

Zum Do'd vum jonge Freihétkämpfer Conrad Diderech vun Eischen (9.7.18 - 10.9.44)

We' den 10. 9. ge'nt 6 Auer owes d'Zeideng durch d'Durf Eischen go'ng, eng feindlech Kugel hätt dem Conrad sengen Liéwen en Enn gemat, wollt kë Mensch et gléwen.

Leider wor et dach wo'er. Ve'er Joer läng ass de Conrad honnerte vu Geforen entgäng, an ausgerechent den e'schten Dág vun der Befreiung huet hie misse dru gléwen.

De Sonntag 10. 9. we' ge'nt 2 Auer de' e'scht Amerikaner durch Eischen gefur sin, ass de Conrad matt hinne virugang fir Opklörung ze gin, an de Wé ze weisen. Owes um 5 Auer hu mer en als Leich erönn krit, Zu hien erécht.

Mam Conrad verle'ert d'UNIO'N è von den e'schten a bëschten Mattarbechter. Wat de Conrad an dene 4 Joer fir d'Land a firt d'Vollek geschaft huet, go'f durch sei Begriéfnies vum 13. September bewisen.

Eso' vill Leit hat Eischen nach net bei-enaner gesin. Et hätt e geduechte Staats-minister ge'f begruweun, an dach wor et neminen en einfache Freihétkämpfer, dén zu lëschter Ro' ge'st'ert go'f.

Aus allen Ecke vum Land de' bis do be-freit wornen a matt alle me'glechen Ver-kërsmöttelen, hun dem Conrad seng Collegen sch'afon.

S'gor d'Armée blanche aus der Belscht hat vu vill Provenzen seng Vertriéder ge-scheckt. Iwwerall wor de Conrad bekannt, iwwerall so'lze senger Jonge verstopft, fir

Un eis gefale Jongen

Irgendwo' — — — a friéme Welten Leit verlössen munnecht Gråw. Höize Kreizer, wielech Blumen, Iwersprët matt direm Låw.

Liéwensfrédeg, stirmesch Hierzer, Jonk mußt Dir de Kreizwé gón, Muddeg hu Dir de'wste Wonnen, Schmiérzgepréwt, den Do't erdrón.

Dô huet Stüremwand, den Himmel, Gósség Stifren aus der Nuecht, Iéch, — Dir Letzeburger Kanner, Eist Gebiéd zo' Fe'ss geluegt.

Liéwég go'wen d'wiélech Blumen, Aus de Griéwer bleit eng Ro's, Ro't a weiss a blô hir Färwen, Jongen! — Eren Hémechsgro'ss.

Sonnechein vu bloen He'chten, Gliddeg iwer d'Rösen ze'en Weisen — — de' én nf vergöss.

Nén! Net do't sit Dir, verlössen, Net fir emmer vun eis gäng, Trei we' Dir zo' Hémecht, Stin zo' Iech mir — — liéwenslang.

P'eng, am Hierscht 1944.
Josy Anen.

de' hie gesurgt huet; bis iwer 80 Déserteuren hun seng Leich begléit, a vill konnen der nach net do sin.

E kilometerlänge cortège, un der Spätzl-wiess-blo Fuondelen, de Gemengerer, d'Gemengvereiner, den Zentralcomité vun der UNIO'N, d'Letzeburger Freihétkämpfer vun den Cantonen Capellen, Re'den, Esch a vill aner, durno eng läng Rei vu Kranzde'rer si vrumb Leichewoun marje'ert, dë vu 6 strammen Déserteuren eskoreert a matt der Tricolor bedeckt wor.

Um Kierfech, wo' et neminen enger alterbeschter Organisatio'n me'glech wor, Uerdong ze halen, huet de Kamerod a Mattarbechter KLEIN Jang vrumb offene Graf dem Conrad eng de'figeillt Grafiéred d'g. Durno huet den Hèr THOMMES am Numm vum ZC vun der UNIO'N a ganz ergreifende Wirder vum Wirkle vum Conrad fir d'UNIO'N a fir d'Land geschwalt. Eng dreifach Salve, agefiebert vun der E'regard, de' de Conrad so' dacks verdragd hat, beschle'sst den Trauerakt.

Eso' läng e Letzeburg get, ass de Conrad net vergiess. Als Symbol fir d'Freihétkämpfer ass sei Numm an d'Geschicht ge-schriften. —

Mir biéden z'entschöllen, datt mer fir de Moment net all ons Gefalen hei erinnim können. Onse MEMENTO wor fer si all geduecht. — Mer sin derbe a chronologesch Verzéchens vun all onsen Do'degen opzestellen, dat brauch Zeit, a mir biéden op desem Wé all ons Districkschef hire Kc a Se Uweisung ze gin all Matratzenzäferen, wat heipol Bezug huet, an et un ons Redaktio'n anzeschecken. — Mir wollen iwerhapt d'Geschicht schreive vun déne ve'er Joer Terrorwirtschaft. Villes leit scho prett, ower dat mësch ass nach zusammensetzen, durchzukucken, it et zergutzt als letzeburger Geschicht vum 10. 5. 40 bis 10. 9. 44 kann eraus kommen. Och heitwir sollt all Dokumenter durch ons DC onser Redaktio'n iwerweise gin.

Redaktio'n an UNIO'N.

Fir e freit, onofhängegt a glécklecht Letzeburg

, Dat ass onst Land fir dat mir ge'f heiñiden alles won,
Onst Hémechtsland, dat mir so' de' an onsen Hirzer drou'!

Nodém d'Preisen den 10. Ma ge'nt all Volkerrecht a ge'nt all Zo'seherongen ons le'w Letzeburger Hémecht iwerannant haten, an nodém hiren Aussenminister feierlich erklärt, Letzeburg wär nemmen Durchmarschgebidd, hu si e pur Wochen durno d'Militärverwaltung opgehewen an eng Zivilverwaltung an d'Plaz gesat.

A wat fir eng! Tyrannei wär dat rich-let Wurt.

Et wir onnötz Me' erfirzehiéwen, wat fir e Kreizwé d'Letzeburger Vollek zen-terhü huet misse goen. Nach Jorhonerie lang müssen onse Kannskanner d'Schuddrenggen ausgoen, wann se un de Schan denken, de' d'Preisen ons ugedon lun.

A si froe sech bestömmmt, we' eso' eppes me'glech wor.

Dat ass eng Fro de' si sech mat Recht stellen, an de' mir ons, we' iwgrens de mësch Letzeburger, scho gestait hun.

D'Aentwert ass net schwe'er.
Fir d'e'scht d'Nazityrannei!

Et fällt jo wuel eng e'erlechen a brave Mensch, egal wattir enger Natio'n en ugehe'ert, schwe'er ze gléwen, datt et am 20. Jorhonoré nach eso'vill Nidder-trächtegkéit, Verlagenhét a Brutalitéit ka-gin. Dat ass over leider bei de Preisen de Fall, de me' we' ve'er Joer hei hirem Terror free Laf geloss hun. Do-riwer branche mer de Moment kë Wurt ze verléeren, well mir könne ro'eg soen, datt et net vill Letzeburger Famille me' get, de' net u sech selwer de' preiesch Barbarai a Brutalitéit gespirt hun an elo nach spiren.

An dém Moment, wo' ons Gro'sher-zogin gesicht huet, ons Säch bei den Alliéerten ze vertrieben, huet eng ganz Parti Leidd, de' hei hir Missio'n z'erfol-ien hatan, abslut versot.

Mir kenne bis elo kë Fall, wo' é von déne Leidd, op de' démols d'ganz Land gekucht huet, de Preisen entgegt getratt wir an hinne matt den ne'dege Begründungen en energiescht "non licet" ent-ge'ngéhalen hätt, a wo'unner d'Vollek Mattdéion kritt hätt.

(Get fortgesat)

Mattdélongen vun der Unio'n

Fir ons Member:

1. D'UNIO'N önnerschéid tösch aktiven an E'remember. Zu den e'schte gehé'ren all Organiséert, de' en Ausweis hun. E'remember kann all onbescholtene Leitzburger gin, dón un d'UNIO'N schröfflech eng demandé mécht.
2. Ausländer können net Member vun der UNIO'N sin.

Wann ower en Ausländer, dén hei usásseg ass, am Krich aktiv an der Resistenz matgeschafft huet, kann hién E'remember vun der UNIO'N gin.

3. Mir biéden all Sektio'nchef direkt d'Löschen vun alle Member opzestellen a beim Kantonalchef ofzegin, wann dat na net geschift ass.

4. Ausweiser. — D'Ausweiser vun der UNIO'N gin nömmen ausgestallt, wann eng Lösche virleit, de' vum Sektio'nchef vum Districkschef önnerschriwen ass. Et gin an der Zentral keng énzel Lösche vun der Sektio'n vum keng énzel Photoen me' ofgehol. Alles ass op dem richtige Wé iwer de Kantonalchef un den Districkschef, vun do an d'Zentral Plaz z'iwerweisen.

5. D'UNIO'N ass kë Wirtschaftsam. D'UNIO'N kann engem Deserteur oder politische Flüchtling bescheinigen, datt hién dat wor, awer net an der Zentral, ma an der Sektio'n wo' en dohém ass, d. h. wo' é ass dén dat wirklech kontrollére kann. Also Bescheinigungen fir Kléder nömmen an den zo'stännege Sektio'n!

6. D'Districkschef kre'en heimat rappel'ert, datt si o'ni Fél an zum 15. 10. 44 allerspätestens d'Konte vun hire Késiéen der Zentralkés iwerweise müssen. Mir erónneren heimat drun, datt mir an der lëschter Versammlung scho verlangt hun, datt dem Zentralkésie d'Quittongfisch vum Geldofstempern ofzeliweren ass, fir datt mer onse Bilan opstelle können. Mir froen e Postscheckkonto un, an délen lech de Nummer matt, eso' bal mer en hun. Al Gelder, de' d'UNIO'N betreffen, d. h. all Beidrag sin dödrop z'iwerweisen.

7. Mir si vun der Sektio'n Kayl gebiede gin, des Notiz an ons Zeidong ze setzen: D'Memberkarten No 1020 Bouschet Jos., Steiger zu Kayl; 1021 Reuter Johann, Gemengesekretär zu Kayl; 1023 Bouschet Eduard, Bäcker zu Kayl sin z'annulle'ren. Des Memberkarten

sin net vun der Sektio'n Kayl ausge-stallt gin; de' betreffend Leit gehé'ren der UNIO'N net un.

8. Mir biéden all ons Member, onst Organ. „D'UNIO'N“ ze verbréden an all Beidrag an Urégongen fir an d'Zeidong durch hir Sektio'nchef, Kantonalchef resp. Districkschef un de' selwecht Adress ze schecken.

All Gelder, Abonnementer a Souscriptio'nen fir de Pressong sin z'iwer-weisen un de Postscheckkonto vun der Zeidong, dén nach matgedélt get.

Fir d'Leit:

9. Op energesch Verbâge vun der UNIO'N huet den Hèr Justizminister Uerdong, datt all Pg. a Schutzhaft ze huelen ass. De Beschluss go'f ons, fir en durchzef'reren, mattdélt.

Et go'f ons ausserdem mattdélt, datt all Pg. als Feind unzegesin ass an dat dofir sei Verme'gen önnert Se-quester fällt.

10. D'UNIO'N mécht eng Geldsammling fir all de' Letzeburger, de' durch de Krich an N'o't gerode sin. De' énzel Sektio'nen si matt der Ausf'ereong charge'ert. — All gesammelt Gelder gin an der zo'stännege Zentral vun der UNIO'N ogelijwert, de' se un d'Haptkés weiderlét.

11. Et ass leider virkum datt am e'schten Durchenauer verschidde Leit an de Be-sötz vun engem Brassar ko'men, de' et net verdengt hun. Mir bedaueren, datt op de' Mane'er heiantdo eppes vir-komme konnt, wat net an der Rei wor.

Fir weider Iròmmér ze verhönnere déle mir dat hei matt: Wién am Opdrag vun der UNIO'N handele wöllt, muss e schröfflech Opdrag virwei-sen, mat dem Stempel vun der Unio'n a matt enger deitlecher Önnerschröft. Datselwech göllt fir all Bestellongen fir d'UNIO'N.

Wién irgend eng Reklamatio'n ge'nt a Member vun der UNIO'N virbréngt, dé muss die Numm kennen vun d'm Betreffenden, ge'nt dén e reklame're wöllt. All Reklamatio'n un d'UNIO'N müsse schröfflech virbréucht gin an deitlich önnerschriwen. Mönchlech Reklamatio'n gin net ugehol. Anonymes géit an de Pobeierkurf.

Am iwegre furdere mer all ons Leit op net op égen Initiativ virzegoen.

12. Et gin an de Büroen vun der UNIO'N Onmass Froen, Wünsch a Reklamatio'nen virbrécht, matt dénen d'UNIO'N oft sur neisch ze dun huet.

Mir délen heidurch matt, datt d'UNIO'N net Médche fir alles ass, datt se sech net matt Perds- a Kuelenhändel a. e. w. ofget, a mir biéden d'Verwal-tongen, net all Leit, de si net offer-dege können oder wöilen einfach bei d'UNIO'N ze schecken.

Eng helleg Pflicht!

Et go'f ons a leschter Zeit widerhüll d'Fro gestalt, ob de Staat fir d'Oenner-setzung vun déne Familjen opke'm, wo' de Papp oder de Jong fir d'Hémecht ge-fall ass.

Dat göllt fir all de' am Krich gefall, an och fir ons Militéit, de' elo am lëschte Streit ge'nt de Preiss nach hirt Liéwe geloss hun, oder nach losse müssen. D'UNIO'N huet am Krich fir all de' Leit gesurgt, de' an N'o't waren, si mecht et och o'ne nach.

Et ass over eng helleg Pflicht vum Staat, fir de' Familjen opzekommen an hinen net en Almosen ze gin, ma dat wat hinen zo'könnat: d'Me'glechkeit weider o'ne Surgen ze liéwen.

Mir erwarten datt ons Regirong direkt zu deser Fro eng offiziell Stellong höllt, fir datt de' Familjen, de' o'nidem genug geliddesten hun, we'negstens deser Surg ent-huewe sin.

R. H.

Café zum Knuodler

LETZEBURG - Prop. Jemp BRETZ</p

D'GELDFRO

D'Geldefro ass den Hauptthema vun allen Diskussionen am ganze Land. Vun hierer gudder oder schlechter Le'song hängt net nemmen Ro' am Land of, mé och den Neophau vu Staat.

Et get gemirwelt, we' wann no der Ukonung vum Ofstempelen, honnertdauern vu Frangen aus Belgien erageschleift konnte gin.

We' hätte soss eso' vill Leit mat ganze Koffer voll Marke sech können afanen. Stomelang hun de' kleng Leit matt hire pur Mark warde missen, is de' Krichsgewönnen ofgestempelt worn.

D'Regirong huet durch de Radio an durch d'Press op d'Onhél virberé, dat de' kleng Leit erem treffe soll.

Da krit déin, déin 100 Mark huet, 500 Frang emrem, ma déin, déin 100 000 Mark huet, eng halles Milioun.

Dass datt net gerecht ass, leit op der Hand.

Et sollen drei Furderongen gestallt gin:

1) Den Ömwisslongstaux muss eso' festgesat gin, datt en d'Letzeburger net schiedigt; 2) Jidferén muss en ustännege Minimum direkt ömgewisselt kre'en an 3) de' deck Zommen muss gestaffelt ginn an d'Krichsgewönnen musse likideert gin.

Mat engem Taux vun 1 Frang, oder vun 2 Frang, oder vu 5 oder vun 8 Frang ass nömmen déne gedengt, de' vill Goss hun. Mir fuerdern, datt prinzipiell eng Mark mat 10 Frang bewert goot, so' zwar, dass en Arbeiter, e klenge Beamten, oder e klenge Bauer oder e klenge Geschäftsmann fir 200 Mark 200 mol 10 ass 2000 Frang kritt, a net nömmen z. B. 1800 oder 1000 oder 500 Frang. De' Deck hu gur keng Anong we' lang e klenge Mann Zeit brauch vir honnert Frang könnend op d'Seit ze léen. Jidferé soll direkt, wann én se huet, we' negstens 5 bis 10 000 Frang ömgelochs kre'en. An do soll et ganz egal sin, ob de' Suen vu virum 10. Mé 40 waren oder net. En déin am Krich aus der Schol' an de Verdéngsch komm ass, konnt nött scho virum Krich eppes spuren. Mecht d'Regirong dat net, da mecht se aus all klenge Mann an aus all Usfänger en arme Mann. A wat se d'Mark manner berechent, wat se d'Schol' vum preisesche Staat och me' kleng stellt. An dat sin d'Preisen ons net werkt.

Drettens müssen de he'er Zommen geestet ginn. Et get do zwé Projéen, de' diskuteert könne ginn. Den e'schiten: Vun engem Mark bis 2500 Mark soll d'Regirong de' 10 Frang pro Mark gin. Vun 2500 bis 5000 Mark soll se nömmen 8 Frang gin, vu 5000 bis 10 000 Mark nömmen 6 Frang, vun 10 000 bis 50 000 Mark

Um Kreizwé!

(Fortsetzung vun der 1. Seit)

gen fir sech é fir allmol un d'Daglicht eropgeschaffen a - kleng ouer reng - als eng a sech ofgeschlossen Natio'n niéwent den aneren Natio'nem d'Plaz anzuhalten, de' er vun alle'wegen Zeiten zo' ko'm? Oder soll et net le'wer senger Kammo'dite't nogoen a sech nés u me' decker, me' gro'sser verpiéchten?

Ech mengen d'Letzeburger Vollek huot gewielt.

Et huot bewisen durch sing Resistenz datt et als Vollekgantz niéft senge gro'ssen Noper wiederliwe kann, wann et zusummesstét.

Dofir ower muss en neie Kurs ageschloeg gin.

Et darf net me' no Parteipolitik an Interesse regéert gin.

Et muss Leit erun, de' net nömmen Verwaltungsmenschen oder Parteidibidie sin, Leit de' eppes verstin vun engem oprichter larger Nationalpolitik, dénen hire Bleck net nemme gét vu Rospert bis op Marteleng, vu Römeleng bis op d'Schmött; de' ois Selbstännegkét net ukucken we' eng Gnod, op de' én net vill könnt gin, de' fir én Hannerreck ze hun sech em d'ganzt Vollek gruppe'ren.

Et muss eng Regirong erun vu Leit de' sech an der harder Schol' an der Friemt de weide Géisch a feste Wöllen eruerwet hun, zusummeneschaffen matt dénen de' a ve'er Leidensjoer gele'ert hun sech selver rege'ren, eng Regirong de' zusummeschafft matt der Resistenz, mat dem Vollek, matt der - UNION, eng Volleksre'reng de' matt dem Herrscher d'Steier fe'ert zum Wuel vum ganze Land.

D'Kro'n eleng ass emstande de Staatswon an d'richteg Geleis zu bringen. Wuolstan net den Haff, ma d'Kro'n: d'Gro'ss' herzogin an hir Nächst.

Mir son dat net aus Schmalzbiedelei, well nom nationale Prinzip muss jidferé sein Dentscht man zum Wuol vom Land, vum Vollek. D'Dynastie ass den Haptstack vun onser Onofrängkét, an hir égen Existenz hänkt von deser of.

D'Kro'n wéss ganz gené Beschéd wúr dat wennt, wann de Parleirummel erem ugét.

D'Gro'ss'herzogin soll selwer e Ruff ergoe lössen un d'Land an dem Vollek un d'Herz léen, datt et éneg zusummenhahle soll. Si soll selwer aus dem Vollek eraus sech de' Leit sichen, de' hardi genug sin fir Hand unzeléen, an de' derbei oprichteg sin a Kennschäft.

Et get an de freie Beruffer, ennert den Handwirker, Geschäftsteile, Baueran en Arbeiter nach Leit de' wirklech dichieg sin, de' gesönnit sin hire richte Wé ze goen an de', - wat me' weit we' all aneschtes, - de' hir léscht Dröps Blut hir ge'fe fir d'Parol, de' hinne we' agebrannt ass an Herz a Sc'l, an de' héschit:

Letzeburg de Letzeburger!

P. B.

nömmen 4 Frang, a vun iwer 50 000 Mark nömmen 2 Frang fir d'Mark. Den zwéte Projekt: Vun engem Mark bis 2500 Mark soll et zeng Frang gin: vun 2500 bis 5000 Mark sollen 10 oder 15% ofzeze'en, an de' Rescht zu zeng Frang zu berechne sin. Vun 5000 bis 10 000 Mark sollen 50% ofgezun ginn, vun 10 000 bis 50 000 Mark 75% a vun iwer 50 000 Mark 90%, an nömmen de' Rescht mat 10 Frang gerechent gin. Mir tippen op de leschte Projekt well d'Mark ömmer 10 Frang wert ass. Da komme keng eso' gewalteg Zommen eraus, wo'durch de' Kleng fir de' Deck bludde müssen. De' Deck kommen dann nach gut ewéch, well egal we' et gét, si behalen ömmer eppes. - Da könnt awer nach d'Fuerderung, datt all de', de' zum Beispill iwer 25 000 Mark hun, noweisen müsse, wo' se dat Geld hir hun. Do sin d'Bicher nozekuken, hir Veranlagungen an

der Steierverwaltung ze pre'fen, an d'Beleger, de' d'Unio'n sammelt. All Krichsgewon, all Wuchergewon a. e. w. muss ganz gestrach ginn oder ganz agezun ginn. Da get d'Schold vum Staat und net eso' gro'ss, an d'Regirong kann drun denken, fir dénen Ongécklechen hei an an der Friemt zu höllef.

Da brauch och keng eso' eng Efällegkét an d'Zeitong ze kommen, datt d'Postcheckkonten annulleert sin. Op dem Postcheck haten nemme kleng Leid, kleng Geschäftter a kleng Beamten a. e. w. hir puer Suen stoen. De' gi gestrach. Op de Banken hun de' Deck hir Konten, de' kriegsre'sert, fir de' lwerhöllt de letzeburger Staat d'Schold. Fir de' kleng Leid um Postcheck lwerhöllt de pre'sche Staat d'Garantie.

Nach ass d'Geldefro net onwiderruflich festgeluegt. Nach kann d'Regirong eng ge'recht Le'song treffen. An hirer Hand leit d'Wuel vum Land an hir égen Existenz.

S.

We' et zo' Pe'teng gong

Pe'teng fir d'escht libereert · Uerdnung an Disziplin

Schon op de Kreisdeg vun Esch a Letzeburg hält der Gauleiter eis versprach, dat wann se je Letzeburg ge'we' raumen, se dem Feind weider neischt ge'wen verlöschen. Eisebunnsbréi an d'Bréi iwert Ko'go' we'ne'rt. Kléckerherzko'n, et net zur Sengong. De 9ten ge'nt 11 Auer gong et lass. Op émoll huet et gehéscht: D'Amerikaner stin o' der Amerikaner Kopp. An zo' gleicher Zeit ko'men hannert de bëlsche Bescher d'englesch an d'amerikanesch Jérergräbraut. Se hu prouper Arbéch ge'mach. Eng halles Stonn huet de Sektakel vun de Maschinegewiér geset. D'Uerdnung ass eppes wat e Fréid mécht. Duernie'went schaffen de' émoll Kommissio'n vun der Unio'n. D'Ennerstzungskommisso'n huet bis haut scho' vill apweisen. Ma hir Arbéch gét e'scht un d'Kommissio'n fir de Rapatriement huet alles an der Rei fir de' Evakuéert aus dem Frankreich an eventuell vun der Musel ze empfanken. Pe'teng ass jo bekannetéch zum 'Centre de réception' ernannt gin. D'Kédersammlung fir eis Mathirger vun der Musel an die Deportéert go'w des Dég ugefäng. D'Resultat ass bis haut gudd. Wann nach éng kleng Zeit erem ass an d'Leit am Verdéngsch sin, dann ass all d' Schrot schwenn vergiess. A wann emoll d'Zeite besser sin, a mer eis Leit erem heilhüm, da kenne mer drun denken, eis Bedreifing als e'scht Lokalitét vu Letzeburg ze feieren. Ma virum allem kent da Pe teng senger Verfluchtung ge'nüvver séngen déportéerten a verstuerwene Mathirger nö. Pe'teng huet e gro'sse Bluddzoll bezuelt. Vill vu sénge Béchtern kommen net me' erem. Ma hirt Affer wör net emoss. Letzeburg liéwt an de' spéder Zeit wort och mal Stolz de' Pe'ler Héméchtkanner ernimmen, de' der Héméchktrei si biewe bis zum Do't.

Et negstens de' Guthaben garanteert, de' vrur dem 10. Mé d'ostozingen.

Dofir breicht hién kē Ss beizeélen, wann d'Spuerkés hirreiseits d'Prélévementer pro Mo'nt a pro Kont op e Minimum beschränkt. D'Bedrag könt menzelwegen v 2000 letzeburger Frang festgesat gin. Wann d'Möttel vun der Spuerkés et erlaiben, kann dé Minimum spe'der erbe'cht gin. Bei aussgewe'lechen Ömstänn könt é we'ne' d' Restriktio'nen eso'gur ofgesin.

Et ass víraus ze gesin, datt bei desem Procéd a bei der Geldmass de' am Land zirkuleert an der Spuerkés vili me' abezuelt we' ausbezuelt get.

D'Vertrauen an d'Spuerkés get sonner Zweiwel me' gro'ss. Ge' et ower anescht gemach, da wiren d'Letzeburger Spuerer nés engkéet op de Leim gefe'ret, an et ge' gewöss eng Debakel.

We' ass et démois bei de Notare gäng, we' durch d'Gelddevaluatio'n ob émoll eso' massig Prélévementer gemach gi sin? Hei huet de Papp Staat de Notaren durch en Assainissement erem op d'Bén höllefe missem.

Viecht fréit do én: Jo wo' huele mer dann d'Zönsen hir? Dorop ass ze antfernen, dass de gre'ste Remploi vun den ugeliugte Gelder an Deitschland zönsbrengend ugeliugt go't.

Mir hoffen et z'erréchen, datt mer d'Kapital matt den Zönsen erem erakre'en vun de Preisen. Soilt dat ower net de Fall sin, muss d'Spuerkés eso' gefe'ret gin, datt matt allen Energi Möttel gesicht gin fir Benefiss ze man.

Aplaz Reserven unzeléen, müssen da fir'e'scht d'Péren gedeckt gin.

Et wir zum Schluss nach z'iwerléen ob no dem Bilan vum Mé 1940 net desen oder dé Posten erom eranzekré'e wär, dén d'Preisen ons gezwingen hun, an hirn Anleihen unzeléen.

Et sin önnner anren och an de Schätzen. Emprunt Grand Ducal" we' Zocker verkraft kaft gin. Des Verkés wären all z'annuléen an Oppositio'n ze man op d'Tieren.

Des Pobeieren sin nach matt preisesch Marke kaft gin, de' am Krich gewon go'fen. De' Marken sollen sie erom kre'en resp. op e Kont kreditéert kre'en. Den natirlechen Zo'stand get dann erom hirgestellt, si kre'en eng deitsch Fuerderong an d'Spuerkés krit derbe'rt nés e letzeburgeschen débiteur — de Staat. N.

Ons Spröch

(Fortsetzung vun der 1. Seit)

Scho'ljor an engen friemter Spröch denke gele'ert gin, an datt se dofir gleich vu klengem un d'Gefill fir hir ége Spröch ge'holen kren.

Et muss op letzeburgesch gehés a ge'rechten gin, gleich vun Ufank un.

Schwregkéte fir d'Kanner bidden sech dobei absolut keng. Am Ge'gendé et get me' licht, well et hir Mammespröch ass.

Dofir sin natirlech nés allerhant Virbengongen erfurdert.

Fir d'allerecht letzeburgesch Scho'lbicher schäfen. Dat wär eng Arbecht, de' elo scho' gemach kent gin.

Da wär och nach ze surgen datt all de' preisesch Kannerlidder a Gebiéder durch letzeburgesch ersat ge'fen. Dat wär e scheit Arbechsfeld fir ons Dichter, aplaz datt se all drop an derwidder Theatersteckelcher schreiven. Och do ass eng systematesch Arbecht op der Platz, an et héchst iherall beim Ufank usfánken.

Wann ons Kanner dann an der Schol' letzeburgesch gele'ert hun, wo' ass dann nach eng Schwregkéte.

De' friem Spröche können dann ower nach gele'ert gin, a grad eso gudd. Et ass fir d'Kanner bidden sech dobei absolut keng. D'Klassiker kennt Lienz a Schreien op Letzeburgesch kennt Klengekéte, fir z. B. Joer spe'der Deitsch ze le'ren. Wa mer et richteg huelen, konnt dach kē Letzeburger, dén aus der Primärscho'l erausko'm richteg Deitsch schreien a schwäzen — vum Franse'sche gur net ze riéden. Mir ge'fen also' dobei neischt verle'ren.

Fir de' erwuesse Leid därfet et jo och net extra schwé'r falen, sech de' wich'test Regelen vun onser Spröch emol unzukucken. Dat gét so'zeson bal vum selven, wann én nömmre wölt. Et get huet schon Dausende vu Letzeburger, de' letzeburgesch schreien, o'ni Regel, an et gét ower. Op é Féler me' oder manner gét et an der escht gur net un.

Wann ons Zeidongen dann och nach an onser Spröch erschungen, da ka bestömmitt all Letzeburger a 14 Dég schon ons Spröch liésen, ob e wölt oder net.

Firwat also d'Schwregkéte me' gro'ss man we' se wirklech sin.

Wién hei net mattmache wölt, dem fét de gudd Wöllen.

LETZEBURGER HAL DENG SPROOCH AN E'RENI! R. H.

"Wat vun onser Spröch s'och soen, Si bleibt einfach, sche'n a gudd, Lösst mer ömmer he'ch se halen, Als onst grésst an hellegst Gudd!"

(Léscht Stroph aus „Ons Spröch“ vum Demy Schlechter.)

Letzeburger! Halt èr Héméchisspröch an E'ren!

Dialog aus dem „Sche'fermisch“

Vum Batty Weber

Misch: D'Häpsach ass, we' et bannewen-zeg ausgeseit. Kuckt, Jongen, d'Herz dreit sech mer am Leif erem, wann ech drum denken, datt eis Héad an eis Böschter, eis Birger an eis Dälten, eso'weit ewe' d'Aen droen, net me' letzeburgesch solle bleiwen.

Jacques: Du hues jo Recht, mei le'we Misch, ma dat ass de Gank vun der Weltgeschicht.

Misch: D'Geschicht muss hire Laf hun, dat ass wo'er. Du bass me' gele'ert we' ech, over dat wellt mer net aus dem Kapp, datt keng Weltgeschicht a kén Hergott eis elei am letzeburger Lännchen verbitte kann, op eis Mane'er welle gleck-lech ze sin.

All: De Misch huet Recht.

Misch: Kuck emol, Jacques, lösst mer emol soen, ech wir eso' e knubbelche Lo'klöppel heiuwen op der Héad, et geng mer etlech Mol spatz op, over et wir mer wuel a menger Haut, wann ech och wesst, datt se mer e fre'e Margen vun engem Lo'schlessier iwer d'O're ge'fe'. Nu ke'ms du an du siets wu mir: He'er emol, Lo'klöppel, ech mächen elo a Lölberstack aus der, da kens d'am Här Paschto'er sei Gart stoen, an op d'Hofestdég an d'Kirch virun den Altar, wo' alle dech glöndert an no Wei'rach richt, an eso' virun. Här, siét ech,

neischt fir ongudd, lösst dir mech ro'eg, wat ech sin, eiser Hergott huet mech zum Lo'klöppel gemat, Lo'klöppel sin ech a Lo'klöppel wöll ech bleiwen. Dat ass mei Recht.

Abé kuck hei, mir si Letzeburger. Wa mer och aus engter Hand an de' aner gewandert sin, d'Léft zu eiseter letzeburger Héméchkt ass net ewe' en ale Stein, d'nech sech op d'läng Weil önnner den Hän' oschleift.

An de', de' eppes iwert eis ze so